

Už som doma nebol

♩ = 124

Už som do - ma ne - bol, hej, šty - ri ne - de - le, na - rást - lo

A E7

mi žit - ko ze - le - né na dvo - re, na - rást - lo

D A

mi žit - ko ze - le - né na dvo - re.

E7 A

2. Nebolo to žitko, bola to pšenička,
nepúšťaj, Anička, zvečera Janička,
nepúšťaj, Anička, zvečera Janička.
3. Ako ho nepustím, keď ma pekne prosí:
Otvor mi, Anička, poviem ti ja čosi,
otvor mi, Anička, poviem ti ja čosi.
4. Keď mu otvorila, pekne ju obejmal,
za jej vernú lásku pekne jej d'akoval,
za jej vernú lásku pekne jej d'akoval.
5. I ja ti d'akujem za tie tvoje kroky,
čo si mi urobil chodník pod obloky,
čo si mi urobil chodník pod obloky.
6. Jeden pod obloky, druhý hore dvorom,
bude sa mi nežál' prechodiť sa po ňom,
bude sa mi nežál' prechodiť sa po ňom.